WINTRŮV RAKOVNÍK

2

XXXVII. POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKU AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ

BŘEZEN 2013

S ajťáky nemáme nic společného

Fenomén svérázných psychologických přízraků, kteří vynikají ve svém oboru a ostatnímu světu jsou tak trochu záhadou, je častým tématem především zahraniční filmové a televizní produkce. Na divadelní prkna ho v inscenaci Příběh Geekův přenesli Martin Burian, Pavel Tatíček, Andrea Mineva a nepřítomný Daniel Hanták.

V programu se o souboru vyjadřujete velmi záhadně. Co jste vlastně zač?

PT: Co jsem napsal do programu je v podstatě správně. My vlastně soubor nejsme. Kromě Fishbona (Martin Burian pozn.red.) jsme všichni hráli v nějakém souboru, máme nějaké divadelní zkušenosti. Jezdíme společně na Festival fantazie v Chotěboři a chtěli jsme udělat poděkování světu, který se zabývá kulturou sci-fi a fantasy. V naší hře jsou odkazy a narážky na tohle prostředí, jen takové milé, jako poděkování. Proto jsme se dohodli, že uděláme tuhle hru. Ne že založíme soubor. Protože když už máme soubor, tak co sakra budeme hrát?

Vaše zkušenosti z předchozích souborů jsou herecké?

PT: Jak kdo, já jsem třeba ještě na škole režíroval jednu hru. Ale byla to taková pseudorežie, spíš model kdo co řekne, koho co napadne. Sice to trochu vedu, ale tím jak je nás málo, tak se to v pohodě vyřeší. Jinak jsem hrál ve V.A.D., Médea (Andrea Mineva pozn. red.) hraje taky trochu s Honzou Červeným. Ono to Kladno je malé, tam hrajou všichni se všemi.

Znáte se tedy z Fesivalu fantazie?

PT: Ne, my jsme spolu chodili na gympl. A Médea zpívá, takže s tou jsme se znali i takhle přes hudebku.

MB: My jsme s Martinem spolužáci, Dan je mladší.

Jak vznikl text?

MB: Když se Pavel loni vrátil ze Skotska, šli jsme na lahváče a pak na pole a tam jsme vymysleli většinu vtipů. On pak dal dohromady celistvý text.

PT: Já jsem přišel s tím fantastickým nápadem, že uděláme divadlo v Chotěboři a budou tam ty a ty vtipy. Pak z těch vtipů většina zmizela, zůstal snad jenom jeden a to ten první, že když se narodil, jeho rodiče už byli tři roky po smrti, který je tam taky dost zbytečně. Pak jsme s Fishbonem chodili po různých místech s různými pivy a udělali jsme takovou kostru a já jsem to pak podle té kostry sepsal.

Vytvářeli jste vtipy přímo na místě, kolektivně?

PT: Byla celkem snaha, ale ten text je tak rigidně napsaný, že jedna věta odkazuje hned na další, takže tam lze maximálně přidat nějaký zbytečný vtipný komentář. Párkrát se to stalo, ale spíš to moc nešlo. Takže ačkoli jsem vůbec nebyl proti, text se nakonec moc nezměnil.

Jak vznikl nápad s čepicemi a střídáním v rolích?

AM: Málo lidí!

PT: Díval jsem se na jeden sitcom, jmenuje se That Mitchell and Webb Look. Tam byla jedna scéna, kdy oba herci chtějí hrát Sherlocka, nikdo nechce hrát Watsona. Vždycky byl záběr z knihovny a z kanceláře a v knihovně byl Sherlock jeden z nich a v kanceláři to bylo naopak. A byly tam takové absurdity, kdy jeden Watson odešel a z druhé strany přišel druhý.

Geekové jsou dnes skoro móda. Jak jste se k nim dostali vy?

PT: Můj bratr s kamarádem jezdili na již zmiňovaný festival a řekl, ať jedem i my! Poprvé jsme jeli v sedmnácti, tak na dva, tři dny a říkali jsme si jo, tady je to fajn. Tak jsme jeli druhý rok a pak třetí...

Co je přesně náplní festivalu?

MB: Fantasy, sci-fi, knížky, hry. Promítají se filmy, jezdí tam spisovatelé, pořádají se besedy.

PT: Myslím, že je to snad největší středoevropský festival. Program tvoří jen ti lidé, kteří tam přijedou. Sám jsem tam měl přednášku na nonverbální komunikaci, grafologii. Je tam spousta linií, Pán prstenů, Star Wars, Star gate. My jsme ty největší vzali a udělali na ně odkazy v té naší hře.

Když se mluví o geekovi, většina lidí si představí IT pracovníka. Máte k těmhle profesím blízko?

MB: Vůbec.

PT: Médea ráda programuje!

AM: Tak baví mě to.

A co přesně studujete?

AM: Biomedicínské inženýrství.

MB: Archeologii.

PT: Já chci být lékař.

AM: Ale je vystudovaný biomedicínský inženýr.

PT: To je pravda. Ještě k těm geekům, ono se to spojuje s IT, ale to je takové archetypální až stereotypní.

Říkali jste, že nejste soubor. Uvažujete o tom, že budete ještě společně v práci pokračovat?

MB: Už zkoušíme další hru.

PT: Máme teď dva takové megaplány. Jedna hra by měla být přímo o Chotěboři a pak chceme udělat muzikál o jedné bakalářské práci. S Fishbonem si hodně autorsky rozumíme a Médea umí zpívat a hrát. A Dan taky docela, navíc ho máme rádi. My se máme vůbec všichni hrozně rádi.

-jip-

Šlíp a Špíny Kladno

Šlíp a Špíny: PŘÍBĚH GEEKŮV

Čtvrteční ráno letošního Wintrova Rakovníka patřil autorskému divadlu. Přestože, jak o sobě píše ve zpravodaji, divadelní soubor Šlíp a Špíny nikdy nevznikl a nikdy neexistoval, předvedl nám inscenaci, která chytrým nadhledem nahlíží na svět počítačových her, fantasy filmů a seriálů – na nejrůznější „geekovské" záležitosti. Pro nás, kteří nejsou v těchto záležitostech zběhlí, alespoň v rychlosti uvádím slovníkové heslo:

Geek [gík] je spíše novodobý termín z angličtiny, označuje osobu většinou z oblasti informačních technologií, která je pro svůj obor zapálená, dokáže vyřešit i obtížné problémy v rámci oboru. Geek má vždy vysoké odborné a technické znalosti a vyznačuje se často velkým zápalem pro věc. Z novodobých seriálů jako Big Bang Theory či IT Crowd se ovšem vžilo veřejné mínění o tom, že geekové jsou nepřizpůsobiví společnosti a že jsou to v podstatě podivíni. Ale pravý význam je ten, že se jedná o technologicky vysoce smýšlející osobu s vysokými odbornými znalostmi.

Příběh Geekův obsahuje velké množství odkazů, citací i paralel, které ovšem jako humorná nadsázka působí i na absolutní neznalce. Důraz je položen na humor, sebeironii, a nezapomíná se i na divadelnost, byť v divadle „chudém". Například použití čepic jako znaku pro jednotlivé postavy, který se tudíž dokáže pohybovat z herce na herce, je promyšleno do posledních situací s překvapivým roztomilým výsledkem.

Soubor, jehož přehlídkové zkušenosti jsou nulové, bohužel doplatil na to, že svoje představení, jednoznačně určené na malý jevištní prostor, na blízký kontakt s divákem, předvedl na velkém jevišti rakovnického divadla. Nároky velkého kukátka pak ne vždy dokázali kladenští divadelníci překlenout.

Protože jsme byli svědky sympatického autorského představení, doufáme v to, že neexistující soubor Šlíp a Špíny (podle svých slov) jen tak nezanikne.

Kateřina Fixová

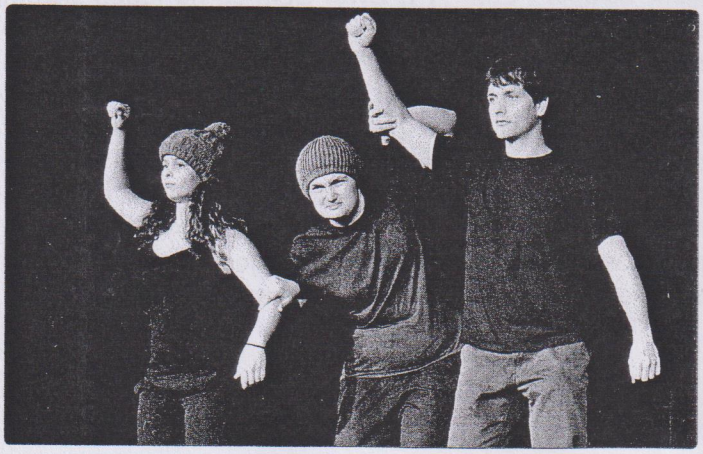

Divadelní spolek JIŘÍ Poděbrady

Sarah Ruhl: **UKLIZENÝ DŮM**

Třetím představením letošního ročníku Wintrova Rakovníka byla ambiciózní inscenace hry mladé americké autorky Sarah Ruhl.

Její UKLIZENÝ DŮM v sobě nese mnohé prvky současné moderní západní dramatické literatury – klade vedle sebe nespojitelné, bagatelizuje běžně chápané hodnoty, pracuje s parodickými, ironickými, sarkastickými prvky, velmi často se opírá o paradox, bez předchozího varování přechází z lyriky do černého, absurdního humoru. Postavy děje jsou zjednodušeny na paradoxní smysl existence – žít proto, abych uklízela, stát se největším komikem v Americe, pustit se na Aljašku za stromem, který se pak nevejde do letadla a tak dále. Autorka, podobně jako další mladí autoři, upozorňuje na absurdity dnešního světa nejenom obsahem, ale také, a to možná především, formálním zpracováním hry. Od žánru dramatu k žánru telenovely se hodí cokoliv, co podporuje myšlenku o rozvráceném nesmyslném světě, v němž sázíme na jistoty, které jistotami ale zdaleka nejsou. V každém případě je text hry velmi složitým propletencem, který klade na inscenátory velké nároky.

Inscenace poděbradského souboru v režii Jana Nováka si je vědoma záměrné žánrové různorodosti. Jednotlivé sekvence podporuje velmi zdařilá imaginativní scénografie, která spolu s režií přináší obrazový zážitek – a to nejen ve své „kladné" hodnotě, ale také za použití všeho toho, co z divadla známe jako stokrát použitý znak a

někdy až záměrný kýč. Stejným žánrovým rozpětím pak disponuje inscenace i ve zvukovém plánu.

Při všech výše zmíněných kladech však hlavním otazníkem nad inscenací je to, jak vlastně inscenaci vnímat. Chybí klíč (možná zakletý v režijním vedení postavy Mathildy), alespoň v dnešním představení téměř absentuje humor (jednoznačně autorkou připravený), někde se význam jednotlivých situací vytrácí (možná použitím více rúzných prostředků, které ne zcela spolupracují), někde se ne přesnou rytmizací žánrových proměn zkrátka divák „nechytá". Poděbradští mi doufám prominou, když řeknu, že by to chtělo trochu poklidit.

Kromě výrazného scénografického řešení považuji za nutné vyzdvihnout přesnou hereckou práci především Jany Puldové v roli Virginie a Kateřiny Urbánkové v roli Lane.

Kateřina Fixová

Holky brečí a já jsem spokojený

Jako druhé čtvrtečního dne, zavítalo na prkna Tylova divadla představení Uklizený dům Divadelního spolku Jiří z Poděbrad. Jakmile inscenace skončila, vydal jsem se hledat režiséra. Jana Nováka jsem našel uprostřed hereček, jejich tryskajících emocí a vodopádů slz. Doznívající adrenalinová vlna vyplavila posléze režiséra do zákulisí a já mu mohl položit několik otázek.

Jaký máte pocit z představení?

Spadl mi obrovský kámen ze srdce. Jednalo se totiž teprve o čtvrtou reprízu, není to ještě vůbec usazená věc a je jasné, že usadit ještě potřebuje. Jsem rád, že se v druhé půlce zlomilo napětí v publiku i na jevišti. První půlka byla hrozně rozpačitá. Jsme zvyklí na smíchy a reakce na domácí scéně, tady bylo téměř celou první část představení hrobové ticho. Málem jsme to nedohráli. Naštěstí se to v druhé části zlomilo. Holky brečí a já jsem spokojený, takže je to dobré.

Vy jste kmenovým režisérem divadelního spolku Jiří?

To se nedá úplně říct, protože žádná podobná funkce v našem spolku neexistuje. Nicméně jsem členem jeho výboru a jedním z režisérů. Moc si nehrajeme na to, kdo je větší nebo důležitější.

Kolikátou vaší režií je Uklizený dům?

Je to moje druhá režijní spolupráce s poděbradským spolkem. Před šesti lety jsem dělal crazy komedii. Lehký žánr, na kterém jsme se učili stavět situace. Po letech jsem se vrátil, když mi nabídli hru, kterou jste dnes viděli. Moc se mi zalíbila, proto jsem do toho šel.

V programu jsem si přečetl, že jste se pro hru rozhodl po prvním přečtení…

Neváhal jsem vůbec, protože třeba cesta Charlese po Aljašce mě nejenom rozesmála, ale vlastně i příjemně dojala. Jsem hrozný cynik a běžně se mi nic podobného nestává. Hra americké autorky Sarah Ruhlové mě opravdu dojala. Má v sobě určitý ženský cit. Musím se však přiznat, že ženským nerozumím a nebudu se tvářit, že ženský svět chápu. Ani mu nechci rozumět. V současné době mám vlastně velkou touhu zkoušet jenom s chlapy (smích).

Když vám padla do noty zmíněná autorka, dá se čekat nějaká další inscenace jejího textu?

Čtu další její hry. Bohužel, u ní je problém, že jde o autorku v současnosti velmi hranou a má velmi drahá autorská práva. Zaplatili jsme obrovskou částku už za to, že hrajeme Uklizený dům. Ani nebudu říkat, kolik to bylo. Takže nevím, jestli budeme mít peníze na to, abychom se k této autorce vrátili. Ale chtěl bych. Moc.

Co čeká soubor v blízké budoucnosti?

Nyní se budeme snažit jezdit a prodávat představení, které jste viděli. Je ovšem žánrově dost komplikovaně prodejné. Nehraje v tom žádná hvězda, takže je to těžké. V současné době také chystám jedno scénické čtení rozhlasové hry od Friedricha Dürrenmatta a za půl roku se chystám na další současnou francouzskou komedii z prostředí televizní zábavy. Plánů je docela dost.

-saj-

SNOUBENÍ ŽÁNRŮ aneb Divadlo a poezie aneb Experimentální intermediát postmoderní genologické synkreze

V Tyláku opět tváře známé-
další Wintrovky tu máme!
Přehlídka nabrala dech
stochovskou Rybou ve čtyřech.
Nejen mladou generaci
rozesmáli Kladeňáci,
inscenací plnou Geeků
zavděčili se Rakovníku.

Poděbradští správně tuší,
že pořádek má být i v duši
a skrz Uklizený dům
tlumočí to divákům.
Těšíme se na dny příští,
co dál uzříme na jevišti.

RD

Program:

Pátek 15. března 2013

Tylovo divadlo 10.00 – 11.00 hodin
Petr Matoušek
CANDIDE aneb OPTIMISMUS?
Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Tylovo divadlo 12.00 – 13.00 hodin
Rozborový seminář Candide aneb Optimismus?

Tylovo divadlo 14.00 – 16.30 hodin
Ray Cooney
1+1=3
Pokus Velké Přílepy

Tylovo divadlo 17.30 – 18.30 hodin
Rozborový seminář 1+1=3

Tylovo divadlo 19.00 – 21.20 hodin
Erik-Emmanuel Schmitt
HOTEL MEZI DVĚMA SVĚTY
Divadelní spolek Tyl Říčany

Tylovo divadlo 22.30 – 23.30 hodin
Rozborový seminář Hotel mezi dvěma světy

Tiráž
Píšou Petra Jirásková a Honza Švácha, na papír zasvěceně vkládá Pavla Zimmermannová, fotí Ivo Mičkal a bedlivým korektorským zrakem střeží Ludmila Strejcová. Toto 2. číslo vyšlo 15. března 2013.